

Sygn. akt III UK 94/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z odwołania Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w [...] od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z udziałem zainteresowanych: B. B., i in. o wysokość podstawy wymiaru składek oraz składki na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 maja 2012 r., skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 marca 2011 r., sygn. akt [...]

1. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie oddalenia apelacji dotyczącej orzeczenia przez Sąd pierwszej instancji o oddaleniu odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 stycznia 2009 r., nr 3134 w przedmiocie składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego

rozpoznania i rozstrzygnięcia w tym zakresie o kosztach postępowania kasacyjnego,

2. oddala skargę kasacyjną w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 stycznia 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne dla wymienionych w decyzji 27 nauczycieli akademickich zatrudnionych na podstawie umowy o pracę u płatnika składek – Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w okresach wskazanych w tej decyzji.

Drugą decyzją z tej samej daty ZUS stwierdził, że dla płatnika – Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w [...] kwota składek należnych na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 1 stycznia 2006 r. do 30 kwietnia 2008 r. wynosi łącznie 35.848,66 zł.

Trzecią decyzją z dnia 8 stycznia 2009 r. ZUS stwierdził, że dla płatnika składek – Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania kwota składek należnych na Fundusz Pracy za okres od 1 stycznia 2006 r. do 30 kwietnia 2008 r. wynosi łącznie 87.827,48 zł.

Odwołanie – obejmujące wszystkie trzy decyzje z 8 stycznia 2009 r. – wniośł płatnik składek – Wyższa Szkoła Informatyki i Zarządzania .

Wyrokiem z dnia 11 października 2010 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – po ponownym rozpoznaniu sprawy – oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że zainteresowani, zatrudnieni przez płatnika składek na stanowiskach nauczycieli akademickich korzystali ze świadczeń wypłacanych przez pracodawcę z tytułu nieobecności w pracy, spowodowanej różnymi okolicznościami, a świadczenia te płatnik rozliczył jak wynagrodzenie za czas choroby, zasiłki chorobowe, zasiłki opiekuńcze, zasiłki macierzyńskie lub świadczenie rehabilitacyjne i nie odprowadził od nich składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FGŚP i Fundusz Pracy. Płatnik składek przy naliczaniu należności z tytułu nieobecności w pracy oraz przy odprowadzaniu składki stosuje wewnętrzny regulamin od 1997 r. Podstawę prawną ustalenia dla

nauczycieli akademickich wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej niezdolności do pracy stanowi art. 105 ust. 5 i ust. 5a ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385 ze zm.), a po dniu 1 września 2006 r., art. 154 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.). Powołane przepisy powinny być stosowane przez płatnika, pomimo tego, że jest on niepubliczną szkołą wyższą. Sąd Okręgowy stwierdził, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe wyłączone zostaje jedynie wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy spowodowanej chorobą i zasiłki chorobowe, natomiast wszystkie inne przychody podlegają wliczeniu do podstawy wymiaru składek emerytalno - rentowych, jak również do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe. Płatnik – naliczając składki na ubezpieczenie zdrowotne – powinien do podstawy wymiaru doliczyć wypłacone nauczycielom akademickim wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy spowodowanej chorobą i zasiłki chorobowe. W podstawie składek na ubezpieczenia społeczne powinny znaleźć się wypłacone nauczycielom należności, będące wynagrodzeniem za czas innej nieobecności w pracy spowodowanej opieką, macierzyństwem lub rehabilitacją; odpowiednio do powyższego powinny zostać naliczone także pozostałe składki na FGŚP i Fundusz Pracy.

Wyrok Sądu Okręgowego odwołująca się WSiIZ zaskarżyła apelacją.

Wyrokiem z dnia 24 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

Sąd drugiej instancji podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne wyroku Sądu pierwszej instancji; podzielił także podstawę prawną tego wyroku.

Obowiązujący do 31 sierpnia 2006 r. art. 105 ust. 5 ustawy o szkolnictwie wyższym stanowił, że nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy; ust. 5a powyższego przepisu stanowił, że za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną nauczyciel akademicki zachowywał prawo do wynagrodzenia obliczonego na zasadach przewidzianych w art. 92 k. p. Natomiast obowiązujący od 1 września 2006 r. art. 154 ust. 1 aktualnej ustawy – Prawo o

szkolnictwie wyższym, powtarza zasadę, że nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy, a zgodnie z jego ust. 2 za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia, w związku z chorobą zakaźną, wypadku w drodze do pracy, nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia i zasiłku chorobowego obliczonego na zasadach przewidzianych w art. 92 k.p. Według Sądu drugiej instancji powyższe unormowania w sposób jednakowy regulują sytuację nauczycieli akademickich w czasie usprawiedliwionej nieobecności w pracy; określają ich przywilej, który polega na uprawnieniu do wynagrodzenia za czas nieobecności w pracy. Przywilej ten odnosi się do całej grupy zawodowej nauczycieli akademickich, niezależnie od podstawy prawnej ich zatrudnienia, czy podmiotu zatrudniającego (uczelnia publiczna, czy uczelnia niepubliczna). Sąd drugiej instancji nie podzielił zarzutu strony apelującej o dyskryminacyjny charakter takiego przywileju w stosunku do innych ubezpieczonych pracowników. Szczególne uprawnienia do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, jakie pojawiają się w przepisach o pragmatykach służbowych, czy zawodowych nie są przejawem nierównego traktowania pozostałych ubezpieczonych i nie mają charakteru regulacji dyskryminacyjnych, skoro w jednakowy sposób normują sytuację tej samej grupy zawodowej. Zarówno przepis art. 105 ust. 5a poprzednio obowiązującej ustawy o szkolnictwie wyższym, jak i obecnie przepis art. 154 ust. 2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, regulują wyłącznie sposób obliczania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną..., odsyłając do unormowania zawartego w art. 92 k. p. Przepis art. 92 k. p. nie zawiera regulacji z której wynikałaby wysokość zasiłku chorobowego. Kwestię tę regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zm.) (art. 36 - 52a). Sąd drugiej instancji odrzucił interpretację art. 154 ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym, według której nauczyciel akademicki za czas niezdolności do pracy wskutek choroby uzyskuje najpierw prawo do wynagrodzenia, a później nabywa prawo do zasiłku chorobowego. Sąd powołał się na pogląd zawarty w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2010 r., I UK 295/09 - LEX nr 580147, zgodnie z którym zarówno przepis art. 105 ust. 5a ustawy o szkolnictwie wyższym z

1990 r. jak i art. 154 ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym z 2005 r. nie stanowią odstępstwa od zasady zgodnie z którą nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy. W konsekwencji nauczyciel akademicki zachowuje prawo do wynagrodzenia za cały czas niezdolności do pracy z powodów uprawniających do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie ma natomiast za ten okres prawa do zasiłków na podstawie art. 12 ust. 1, art. 22 i art. 31 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Do urlopu macierzyńskiego, do którego nauczyciel akademicki jest uprawniony na podstawie art. 180 k.p. nie ma zastosowania art. 154 ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym, lecz ust. 1 tego przepisu (tak samo jak pod rządem art. 105 ust. 5 ustawy o szkolnictwie wyższym). Obowiązujące nauczycieli akademickich powyższe zasady wywołują konsekwencje w zakresie naliczania i odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Przepis art. 18 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wskazuje, że z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wyłączone zostaje jedynie wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy spowodowanej chorobą i zasiłki. W przypadku nauczycieli akademickich do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wejdą zatem wynagrodzenia wypłacone za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy niż nieobecność spowodowana chorobą własną nauczyciela. Powyższe wyłączenie z podstawy wymiaru nie obowiązuje w przypadku składki na ubezpieczenie zdrowotne, co wynika z art. 81 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.).

Sąd drugiej instancji – uznając, że w zakresie omawianych regulacji sytuacja prawna nauczycieli akademickich zatrudnionych zarówno w publicznych jak i niepublicznych szkołach wyższych jest jednakowa – nie podzielił zarzutu apelacji naruszenia przez Sąd pierwszej instancji zasad wynikających z przepisów art. 2, art. 32 oraz art. 67 ust. 1 Konstytucji RP. Sąd podkreślił, że wypłaty stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, zgodnie z

przepisem art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 237, poz. 1654 ze zm.), stanowią kwoty wyjściowe do ustalenia składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Analogicznie jest w przypadku składek na Fundusz Pracy – zgodnie z przepisem art. 104 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zm.).

Wyrok Sądu Apelacyjnego odwołująca WSliZ zaskarżyła skargą kasacyjną. Skargę oparto na obydwu podstawach określonych w art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. W ramach pierwszej podstawy kasacyjnej (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) zarzucono błędną wykładnię:

- a) art. 105 ust. 5 i ust. 5a ustawy o szkolnictwie wyższym oraz art. 154 ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym w związku z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32, art. 64 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 67 ust. 1 Konstytucji RP polegającą na przyjęciu, że za cały okres usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela akademickiego zachowuje on prawo do wynagrodzenia;
- b) art. 18 ust. 1 i ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 81 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych przez przyjęcie, że skarżąca, jako płatnik składek, błędnie ustaliła podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne a w konsekwencji nie odprowadziła należnych z tego tytułu składek w prawidłowej wysokości;
- c) art. 29 ust. 1 w związku z art. 9 oraz art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. Nr 158, poz. 1121 ze zm.) przez przyjęcie, że skarżąca, jako płatnik składek nieprawidłowo ustaliła podstawę wymiaru składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a przez to zaniżyła wysokość składek na ten Fundusz pomimo, że szkoła wyższa nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów powołanej ustawy, a w efekcie nie obciążają jej żadne obowiązki z tej ustawy wynikające.

W ramach podstawy procesowej (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.) zarzucono naruszenie art. 378 § 1 oraz art. 321 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez

orzeczenie w sprawie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne pomimo, że ta sprawa nie była przedmiotem decyzji organu rentowego, a w konsekwencji nie była przedmiotem odwołania do sądu pierwszej instancji ani też przedmiotem apelacji.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w całości, przy uwzględnieniu kosztów postępowania kasacyjnego, i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

W skardze zawarto wniosek o skierowanie do Trybunału Konstytucyjnego pytania prawnego co do zgodności art. 105 ust. 5 i ust. 5a ustawy o szkolnictwie wyższym i art. 154 ust. 1 i ust. 2 Prawa o szkolnictwie wyższym z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 32, art. 64 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 67 ust. 1 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyjęta z zaskarżonym wyroku a zakwestionowana w skardze kasacyjnej wykładnia art. 105 ust. 5 i 5a ustawy o szkolnictwie wyższym oraz art. 154 ust. 2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym jest zgodna z wyjaśnieniami interpretacyjnymi tych przepisów wynikającymi z orzecznictwa Sądu Najwyższego (powołany w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – wyrok z dnia 9 lutego 2010 r., I UK 295/09, wyrok z dnia 18 lipca 2006 r., I UK 370/05 – OSNP 2007/15-16/227, wyrok z dnia 4 grudnia 2007 r., I UK 168/07 – OSNP 2009/1-2/22, wyrok z dnia 10 lutego 2000 r., I UKN 389/99 – OSNP 2001/15/494).

Zasadzająca się na specyficznym przywileju pracowniczym nauczycieli akademickich zasada zachowania prawa do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy wywoływała istotne konsekwencje w zakresie ubezpieczeń społecznych. W szczególności nauczyciel akademicki, który - za czas nieobecności w pracy wskutek choroby zachowywał prawo do wynagrodzenia – nie uzyskiwał prawa do zasiłków z ubezpieczenia społecznego, natomiast uzyskane wynagrodzenie stawało się podstawą należnej składki z tytułu ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Wynikające z powyższych regulacji szczególnych częściowe zaspakajanie w ramach świadczeń pracowniczych potrzeb, które w systemie powszechnym należały do zakresu

ubezpieczenia społecznego, mogły wydawać się kontrowersyjne, zwłaszcza w stosunku do nauczycieli akademickich uczelni niepublicznych w których wynagrodzenia nauczycieli nie pochodziły ze środków publicznych. Powstawały problemy systemowego uzgodnienia przywileju pracowniczego z konsekwencjami w zakresie kosztów ubezpieczenia społecznego.

Powyższy stan prawny uległ zmianie na skutek interwencji ustawodawcy. Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 84, poz. 455), w jej art. 1 pkt 107 uchylone zostały w art. 154 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym jego ustępy 1 i 2. Po wejściu w życie tego przepisu (z dniem 1 października 2011 r.) nauczyciele akademicki przestają korzystać z uprawnienia do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy, także spowodowanej chorobą, a należy do nich stosować odnoszącą się do ogółu pracowników zasadę wynikającą z art. 92 k.p. (za pierwszy okres niezdolności do pracy przysługuje prawo do określonego wynagrodzenia, a następnie prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego).

Uchylenie w art. 154 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustępów pierwszego i drugiego tego przepisu oznacza – z woli ustawodawcy – wyraźną zmianę dotychczasowego stanu prawnego w jego normatywnym znaczeniu wyjaśnionym w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Ponadto uchylenie tych przepisów dezaktualizuje zawarty w skardze wniosek o wystąpienie do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności art. 154 ust. 1 i 2 Prawa o szkolnictwie wyższym (i poprzednio obowiązującego art. 105a ust. 5 i ust. 5a ustawy o szkolnictwie wyższym) z Konstytucją RP. Nie są natomiast przekonujące argumenty wnoszącego skargę o potrzebie dokonania „kontroli” konstytucyjności wskazanych przepisów w sprawie rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy. Skarżący bezpodstawnie twierdzi jakoby, pod rządem przepisów obowiązujących do 30 września 2011 r., nauczyciele akademicki nie uzyskiwali ochrony w zakresie ryzyk dotyczących zabezpieczenia społecznego. Przedstawiona argumentacja nie uwzględnia konsekwencji uzyskiwania wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w odniesieniu do niektórych tylko świadczeń z zakresu zabezpieczenia społecznego. Bezzasadne w związku z tym jest twierdzenie jakoby

dotychczasowy system polegał na „przerzucaniu na uczelnie niepubliczne ciężaru zabezpieczenia społecznego nauczycieli akademickich w czasie choroby lub macierzyństwa”. W przedstawionym stanowisku autora skargi kasacyjnej nie ma próby systemowego ujęcia dotychczasowej zasady uprawniającej nauczycieli akademickich do wynagrodzenia za pracę za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy. W odniesieniu do kwestii z tego zakresu wyjaśnianych w judykaturze można np. wskazać na określone korzyści, które uzyskiwał pracownik na skutek opłacenia składki od wynagrodzenia wypłaconego w miejsce zasiłków z ubezpieczenia społecznego (wyrok SN z dnia 10 lutego 2000 r., II UKN 389/99 – OSNP 2001/15/494). Z kolei w wyroku z dnia 4 grudnia 2007 r., I UK 169/07 (OSNP 2009/1-2/28), Sąd Najwyższy zauważył, że zgodnie z art. 138 ustawy o szkolnictwie wyższym statut uczelni niepaństwowej mógł ustanowić odmienne uregulowanie praw i obowiązków pracowników. W szczególności możliwe było na tej drodze – odmiennie od zasady wynikającej z art. 105 ust. 5 ustawy o szkolnictwie wyższym – określenie świadczeń przysługujących w okresie czasowej niezdolności do pracy na zasadach ogólnych według reguł z art. 92 § 1 k.p.

Wobec niezasadności zarzutu skargi dotyczącego interpretacji normy prawnej wynikającej z przepisów art. 105 ust. 5 i 5a ustawy o szkolnictwie wyższym oraz art. 154 ust. 2 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym nie mogły być uwzględnione zarzuty dotyczące wskazanych w skardze przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych. Jak to bowiem wynika z uzasadnienia skargi, naruszenia przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych skarżący wiąże wyłącznie z kwestionowaniem obowiązujących do 30 września 2011 r. zasad wynagradzania nauczycieli akademickich za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Zasadny jest natomiast ostatni z zarzutów materialnoprawnej podstawy skargi kasacyjnej. Rację ma skarżący, że orzekając odnośnie zgodności z prawem decyzji organu rentowego w zakresie składek należnych od Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Sąd Apelacyjny pominął wskazane w skardze przepisy określające podmiotowy zakres ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Obowiązek opłacania składek za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – stosownie do art. 9 powołanej ustawy – odnosi się do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy. Z kolei, zgodnie z tym ostatnim przepisem chodzi o przedsiębiorcę zdefiniowanego w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej o ile...w przypadku przedsiębiorstw „prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także oddziałów banków zagranicznych – odrębne przepisy nie wyłączają możliwości ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upadłości takiego pracodawcy”. Zasadnie w skardze wskazuje się na to, że art. 106 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, *expressis verbis*, wyłącza kwalifikację jako działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - „Prowadzenie przez uczelnię działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczalnej, artystycznej, sportowej, diagnostycznej, rehabilitacyjnej lub leczniczej”. Ponadto, ze względu na powołane wyżej zastrzeżenie zawarte w art. 2 ust. 1 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, odrębnym przepisem wyłączającym możliwość ogłoszenia na terenie RP upadłości pracodawcy będącego uczelnią jest art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. (Dz.U. Nr 60, poz. 535 ze zm.), stanowiący, że nie można ogłosić upadłości uczelni.

Bezzasadna jest natomiast procesowa podstawa skargi kasacyjnej. Skarżący bezpodstawnie twierdzi, jakoby zaskarżony wyrok rozstrzygał o wysokości składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, to jest ponad przedmiot sprawy wyznaczony decyzją organu rentowego. Nic takiego nie wynika z sentencji zaskarżonego rozstrzygnięcia. Wyrokiem z dnia 24 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w R. wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 października 2010 r. Rozstrzygnięcie co do bezzasadności rozpoznawanej apelacji dokładnie odpowiada przedmiotowi postępowania apelacyjnego (por. art. 385 k.p.c.). Dodać jeszcze należy, że przedmiotem apelacji był wyrok Sądu pierwszej instancji także pozostający w granicach przedmiotu sprawy wyznaczonego granicami odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych . Także z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji nie wynika, ażeby Sąd ten rozpoznał i

rozstrzygał „w sprawie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne”.

W sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego, w jej części opisowej, przedmiot sprawy, wyrazy „oraz składki” zostały omyłkowo umieszczone przed wyrazami „ubezpieczenie społeczne, zdrowotne”, chociaż przedmiot sprawy „składkowy” dotyczył składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Jest to oczywista omyłka, która podlega sprostowaniu w trybie do tego przewidzianym (por. art. 350 § 1 i § 2 k.p.c.).

Z powyższych przyczyn, wobec zasadności skargi kasacyjnej odnośnie składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Sąd Najwyższy orzekł stosownie do art. 398¹⁵ § 1 k.p.c.; natomiast dalej idące podstawy skargi okazały się nieuzasadnione w związku z czym orzeczono w myśl art. 398¹⁴ k.p.c.

/tp/